

DVA ZPŮSOBY PŘÍSTUPU KE KOMUNISTICKÉ HISTORIOGRAFII A BÍLÉ MÍSTO „NÁRODNÍHO KOMUNISMU“

Michal Kopeček

Příspěvek rozebírá dvě publikace věnované dějinám dějepisectví v komunistickém Československu. Srovnává přitom knihu Vítězslava Sommera „Angažované dějepisectví“ zabývající se československou stranickou historiografií mezi lety 1960 a 1970 a monografii Adama Hudka „Najpolitickéjšia veda“ věnovanou slovenské historiografii. Hudek sleduje budování a provoz slovenské marxisticko-leninské historiografie do roku 1968 a její propojení s tradičními národními narativy. Postupuje přitom genealogicky a ukazuje intelektuální dějiny slovenského dějepisectví v kontextu nacionalismu a československého komunismu. Sommer zvolil pro svou analýzu vzniku a fungování české stranické historiografie strukturální perspektivu a výsledek je možné označit za sociální dějiny komunistické historiografie. Obě díla si zaslouží velké uznání. Autor příspěvku u Hudka přesto spatřuje jistou slabinu v normativním náboji hodnocení, u Sommera pak postrádá výraznější kontextualizaci. Na podkladě obou prací dále rozebírá výzkumem doposud opomíjený problém původu, charakteru a role českého, respektive slovenského „národního komunismu“, který měl velký vliv na historické myšlení a jeho identitotvornou funkci pro tehdejší československou společnost.